

Sygn. akt V U 870/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Ł. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o odstąpienie od zobowiązania do zwrotu nienależnie pobranej renty socjalnej

na skutek odwołania Ł. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 października 2017 r.

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 2 października 2017 r. znak (...) w ten sposób, że uchyla nałożony na wnioskodawcę Ł. F. obowiązek zwrotu niezasadnie uznanych za nienależnie pobrane świadczeń za okres od 01 marca 2016 r. do 31 marca 2016 r. w kwocie 741,35 zł.

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 870/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 02 października 2017 r. stwierdziwszy, że Ł. F. pobrał nienależnie świadczenia za okres od 01 marca 2016 r. do 31 marca 2016 r. w łącznej kwocie 741,35 zł z tytułu osiągnięcia przychodu przekraczającego 70% przeciętnego wynagrodzenia, zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń we wskazanej wyżej kwocie.

W odwołaniu od powyższej decyzji Ł. F. podał, iż „nadwyżka” powstała w wyniku zawartej z byłym pracodawcą, Spółdzielnią (...) w L. ugody. Na jej podstawie miał otrzymać zaległe za miesiące luty i marzec 2015 r. pobory oraz ekwiwalent za niewykorzystany urlop. Już wcześniej w podobnej sytuacji z winy nie wypłacającej regularnie poborów Spółdzielni musiał zwracać część pobranych świadczeń. Wnioskodawca podał także, że Spółdzielnia zobowiązała się do wypłaty zaległych poborów i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop w dwóch ratach, 1.000 zł w dniu zawarcia ugody i w terminie do 31 grudnia 2015 r. - druga rata. Wypłatę drugiej raty otrzymał w marcu 2016 r. z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie podał, iż z danych zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego, karty wynagrodzeń pracownika za rok 2016 z dnia 07 września 2017 r. oraz pisma (...) Urzędu Pracy z dnia 08 września 2017 r. wynika, że Ł. F. w miesiącu marcu 2016 r. uzyskał łączny przychód w kwocie 4.208,49 zł (2.300 zł + 1.908,49 zł), w kwocie wyższej niż 70% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego dla danego miesiąca (2.846,90 zł). Wobec tego renta socjalna za okres od 01 marca 2016 r. do 31 marca 2016 r. powinna być zawieszona. Organ rentowy wskazał ponadto, że wnioskodawca był pouczony (pkt V.1 i VI.1 pouczenia zawartego na odwrocie decyzji z dnia 03 sierpnia 2004 r. o przyznaniu renty socjalnej) o warunkach zawieszania renty socjalnej w przypadku osiągnięcia przychodów oraz o obowiązku powiadomienia ZUS o osiągnięciu miesięcznego przychodu, pobrane świadczenie za marzec 2016 r. jest świadczeniem nienależnym i podlega zwrotowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. F., ur. (...), jest na podstawie decyzji z dnia 03 sierpnia 2004 r. uprawniony na stałe do renty socjalnej. Wnioskodawca otrzymał ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu roszczeń niezaspokojonych przez pracodawcę Spółdzielnię (...) w L. wynagrodzenie za pracę, za okres od 01 lutego do 16 marca 2015 r. w kwocie 1.327,00 zł oraz ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za 2015 r. w kwocie 581,49 zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 02 października 2017 r. stwierdziwszy, że Ł. F. pobrał nienależnie świadczenia za okres od 01 marca 2016 r. do 31 marca 2016 r. w łącznej kwocie 741,35 zł z tytułu osiągnięcia przychodu przekraczającego 70% przeciętnego wynagrodzenia, zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń we wskazanej wyżej kwocie.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

Na podstawie zawartej w sprawie IVP 107/15 przed Sądem Rejonowym w Legnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ugody z dnia 16 października 2015 r. pozwana Spółdzielnia (...) w likwidacji w L. zobowiązała się zapłacić (powodowi – pozwanemu wzajemnie) Ł. F. kwotę 3.830 zł brutto tytułem wynagrodzenia za miesiące luty i marzec 2015 r. oraz ekwiwalentu za urlop w dwóch ratach; rata I w dniu podpisania ugody, w kwocie 1.000 zł netto, a pozostała kwota w II racie do dnia 31 grudnia 2015 r., z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności.

Ł. F. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w L. do 16 marca 2015 r. Umowa o pracę została rozwiązana na skutek jej wypowiedzenia przez wnioskodawcę w trybie art. 55 § 1¹ k.p.

d o w ó d: wyciąg z protokołu rozprawy, k. 12.

Wnioskodawca z tytułu wynagrodzenia za pracę w (...) S. G. w L., za miesiąc marzec 2016 r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 2.300 zł.

D o w ó d: w aktach ubezpieczeniowych, karta wynagrodzeń za rok 2016, k. 40

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Istota sprawy sprowadza się do oceny, czy w ustalonym w niej niespornym stanie faktycznym Ł. F. pobrał za okres od 01 do 31 marca 2016 r. nienależne świadczenie i w związku z tym jest zobowiązany do jego zwrotu.

Trafnie w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy przytoczył treść obowiązujących przepisów art. 10 ustawy o rencie socjalnej i mającego w sprawie poprzez art. 15 tej ustawy zastosowanie art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442) i w związku z tym nie zachodzi potrzeba ponownego ich przytoczenia.

Odnosząc wskazany wyżej stan prawny do ustalonego w sprawie stanu faktycznego należy w przekonaniu Sądu stwierdzić, iż pobrane przez Ł. F. świadczenie nie jest świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 138 ust. 2 ustawy emerytalnej. Należy bowiem zauważyć, iż uzyskany przez niego w marcu 2016 r. przychód z tytułu należnego wynagrodzenia za pracę w tym miesiącu, w kwocie 2.300 zł jest niższy niż wskazane w odpowiedzi na odwołanie 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego dla tego miesiąca (2.846,90 zł). Faktycznie uzyskany za marzec 2016 r. przychód nie powoduje zatem zawieszenia prawa do renty socjalnej. Dopiero dokonana przez (...) Urząd Pracy – Wydział Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w marcu 2016 r. wypłata na rzecz wnioskodawcy świadczeń niezaspokojonych przez pracodawcę Spółdzielnię (...) w L. tytułem należnego za okres od 01 lutego 2015 r. do 16 marca 2015 r. wynagrodzenia za pracę w kwocie 1.327 zł oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, za 2015 r. formalnie spowodowała, że faktycznie uzyskany z obu tytułów w marcu 2016 r. przychód osiągnął poziom powodujący zawieszenie wypłaty renty socjalnej. Nie sposób w tych obiektywnych okolicznościach faktycznych należne od Spółdzielni (...) i przez nią nie zaspokojone we właściwym czasie należności zaliczyć jako przychód za marzec 2016 r., szczególnie że na termin wypłaty tych świadczeń wnioskodawca nie miał jakiegokolwiek wpływu. Jego usprawiedliwione i wymagalne od 16 marca 2015 r. roszczenia z tytułu obowiązującej do tej daty umowy o pracę zostały zaspokojone dopiero po upływie roku. W tym zakresie należy wskazać na wyrażony w zbliżonym ze swej istoty stanie faktycznym pogląd Sądu Apelacyjnego w Krakowie – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (por. wyrok z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt III AUa 618/12; LEGALIS numer 733200). Podzielając w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego należy także zwrócić uwagę, iż nie nastąpiło po stronie wnioskodawcy żadne zawinienie zaistniałej sytuacji. W tych szczególnych okolicznościach „... nie doszło do przekroczenia kwoty przychodu określonego w art. 10 ust. 6 ustawy o rencie socjalnej.” Pobrana przez niego, analogicznie jak we wskazanej wyżej sprawie III AUa 518/12, w marcu 2016 r. renta socjalna nie stanowi w przekonaniu Sądu Okręgowego nienależnego świadczenia w rozumieniu art. 138 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. uwzględniając uzasadnione odwołanie orzekł co do istoty sprawy.